is the case with every place in the neighbouring villages. So I reguest the Government to definitely look into the need for posting a primary school teacher there.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನೂಚಕರು ಪೊದಲು ಈ ಜೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಅಲನೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಡಿರನ ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ನ್ಕೂಲು ಇದ್ದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನೂಚಕರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಗೆ ಇನ್ನೂ ನ್ಕೂರ್ ಸಹ ಮಂಜೂರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈಗಂತೂ ಅಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೂಚಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರವರಿಂದ ವರದಿ ಬಂದರೆ ಅವರೊಡನೆ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ನ್ಕೂಲ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೂಕ್ತಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

Sri M. PALANIYAPPAN.—I seek leave to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Sri Govinda Raju is not here. The next 12 or 14 cut motions are in the names of several members. They may select 3 or 4 of them. Till five we go on with the demand.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—In obedience to your direction, I would like to move cut motion No. 38 provided other members who have signed with me move other cut motions. I will select only one among them, in view of the direction.

Mr. SPEAKER.—From Nos. 33 to 38 there are some more cut motions. Are those who have signed those cut motions agreeable to this proposal?

MEMBERS.—Yes.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I have some local grievances.

Mr. SPEAKER.—I will just make myself clear. Sriyuts M. Chikkalingiah and B. P. Nagaraja Murthy have signed also. Do they agree to the moving of earlier cut motions now selected?

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY (Malavalli).—Myself and Sri Chikkalingiah and U. M. Madappa—all the three of us have sent some other cut motions. We are satisfied if we are given chance to move any one of them.

Mr. SPEAKER.—Which are those numbers?

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—I take No. 81.

Mr. SPEAKER.—No; we may not reach that number. Only half an hour more. So you also agree with Sri Nagaraja Murthy, Sri Chikkalingiah?

Sri M. CHIKKALINGIAH (Malavalli—Scheduled Castes).—Yes.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Just give them each a chance to move one of their cut motions.

Mr. SPEAKER.—Let us see if at all we reach them.

4-30 P.M.

Working of the Grant-in-aid Rules.

*Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—Sir, I beg to move:

"That the demand under the head '37. Education' for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (in order to raise a discussion on the working of Grant-in-Aid Rules.)."

Sir, High School education is being given to pupils in Mysore State in 217 high schools of which 67 high schools are run by private institutions and are included under the grant-in-aid rules. Out of 217 high schools, the Government manage only 40 of them. Local bodies, that is, Municipalities manage 64 and District Boards 37. Sir, the Government framed these Grant-in-aid Rules in the year 1929 and at that time it was decided that these institutions should be paid the grant at the rate of Rs. 50 per section per annum. By 1941, they revised these rules in such a manner as to give aid at the rate of Rs. 100 per class irrespective of the number of sections in each class. And in 1947 they further liberalised it to such an extent as to meet 75 per cent of the net authorised expenditure. Sir, out of the 217 high schools, Government is managing only 40 at an estimated cost of Rs. 15.57 lakhs, while the Government is giving a grant of

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

9.61 lakhs as its share towards the management of 167 schools. Why I have given these figures is for this reason. The net authorised expenditure as determined by Government is no doubt taken into consideration for giving grants. Actually, what has happened is, in most of these grant-in-aid institutions, the salary that is given to the teachers is low. The Government have the control over the transfer and promotions of the teachers so far as it relates to the schools managed by Municipalities and District Boards. And promotions and appointments are not controlled so far as they relate to the grant-in-aid institutions other than those managed by the local bodies. Sir, when the grant-in-aid rule says that the Government will give 75 per cent of the net authorised expenditure, if the private institutions do not give increments to the teachers of these institutions, I want to know why Government should withhold their portion of it. They have committed themselves anyway to give 75 per cent of the net authorised expenditure and the remaining 25 per cent has to be met by the individual or the private institution and if the private institutions do not come forward with their 25 per cent, why should Government withhold their 75 per cent which is meant for the improvement of the conditions of the services of the teachers in the grant-in-aid institutions?

Further, I would like to put a question to the Government. When the Government knows that the authorised expenditure is only about 12 lakhs for putting 9.61 lakhs as 75 per cent of their share,—I presume that the total net authorised expenditure on account of these classes is only about 12 lakhs,—they can as well take over the control of these schools because the additional expenditure to Government would only be in the order of about 3 lakhs. Therefore I submit, Sir, that Government should see that the increments of these teachers working in grant-in-aid institutions, apart from those maintained by the local bodies, should be given irrespective of the fact whether the private institutions do come forward with their quota or not.

The other point that I wanted to say about the grant-in-aid rules is this: Grants are given at the end of the year—or I would put it this way. Whatever amount that is due to a grant-in-aid institution is given at the commencement of the next year. That means that these grant-in-aid institutions have to provide funds to run their schools for one year and then take a refund from the Government. This has caused a little inconvenience to such of those institutions which are not in a position to provide funds to run their institutions properly. Therefore, I would suggest that whatever Government decide to give to these institutions, may be paid to these institutions in instalments at least, commencing from the very beginning of the year. If grants are given by Government to these institutions in half-yearly or quarterly instalments, it would be possible for the Government to help these institutions.

Another point I wanted to submit is this, Sir: I do not know why Government have reduced the allotment towards the payment of grants to these institutions. In the year 1952-53, the Government have actually paid 11.43 lakhs towards the maintenance of equipment to these aided institutions. In 1953-54, their revised estimate shows that 7.42 lakhs would be enough and for 1954-55, they have estimated it at 9.61 lakhs. The total amount that the Government had paid in 1952-53 was 11.47 lakhs. The estimated expenditure for 1954-55 is 9.61 lakhs. I want to know why there has been a reduction in the payment of grants to these institutions when the number has not been reduced. Sir, the number of pupils that were studying in high schools in 1924 was in the order of 37,000 and today this is in the order of 1.4 lakhs. There has been a quantitative upheaval in the number of students. It is very necessary that the rules should be liberalised in such a manner as to induce people to take up opening of these high schools where Government themselves are not doing it. And therefore,

whatever may be the expenditure in view of the abolition of the Lower Secondary Examination, the Government should see that they give encouragement more liberally so as to stimulate the opening of private high schools at least. That is one thing.

There is yet another point, Sir. In the year 1952-53 Government had a provision for giving equipment grants. In 1953-54 and 1954-55 they have withdrawn that provision. I want to know why Government have thought of not including the equipment grants in their allotments. Sir, in the high schools managed by the Municipalities, and District Boards, a definite scale of salary has been fixed; and committees of these local bodies have the power to appoint teachers in the lower grade, namely, Rs. 60-5-90/EB. 6-150; and the Director of Public Instruction is empowered to promote them to the next grade namely Rs. 130-10-200; and Government can promote these teachers to the next higher grade of Rs. 170-10-250. All these teachers working in the Municipal High Schools and District Board High Schools are dealt with by the Director of Public Instruction in matters of transfer and promotion, while the teachers working in the aided institutions are neither given benefits of these increments in salaries nor have they a sense of security of service; and if the Government take steps for entering into that field and take over the control of these schools also, after all the extra expenditure to Government would be very little. But at the same time, they will be assuring the services in high schools managed by private institutions and giving further encouragement in matters of providing secondary education to the pupils of the State.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಗ್ರಾಂಟ್-ಇ-ಏಡ್ ರೂಲ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಿರುವುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿರೂಪಣೆಮಾಡಿದ್ದು ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗದಷ್ಟು ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನೆಟ್ ಆಥರೈಸ್ಡ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್, ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶೇಕಡ 25 ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿವೆ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಏಕೆ ಅದನ್ನೂ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Increment in salaries ಎಂಬುದನ್ನು ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ತೋರಿಸಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ಒಂದು ನಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಾಕಿಯಾದುದನ್ನೂ ನಾವೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಏನು ಕೊಡಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನೂಚನೆಮಾಡಿರುವುದು ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧಪಾಡೀತು. ಈ ಕಾನೂನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೇ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನಬೇಕು. ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ನೋಡಿದರೆ ಶೇಕಡ 50ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನೇ ಬಹಳ ಲಿಬರಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ನೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ Equipment and maintenance grant ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 1953-54ರಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕಡಮೆಯಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಜವಾಬು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ನಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 60ರಿಂದ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರೇಡ್ ಇರುವುದು ನಿಜ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನೂಚಿಸಿರುವುದು ಬಾಕಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಭಾಗಕೊಡಿ, ಅವರು ಅವರ ಭಾಗ ಸೇರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವುದು ನೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅವರ ಭಾಗ ಕೊಡದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾಗ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. 9 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಇನ್ನು 3 ಲಕ್ಷ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿರುವಾಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಗಮನ ಆ ಕಡೆ ಇರುವಾಗ, ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಯಾವುದು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಪೇಶಮಾಡಿದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪಬರಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದು ನೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೈಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟರು. ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು easy instalment ಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ನೂಚಕರು ತಮ್ಮ ಖೋತಾ ನೂಚನೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I seek leave to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Buildings for Boys and Adikarnataka Schools at Malavalli

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಖೋತಾ ನೂಚನೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ; ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ:

"'37. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ' ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರ ತಕ್ಕ 3,77,90,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮನವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. (ಮಳವಳ್ಳಿ ಟೌನಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಾಲಕರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮತ್ತು ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ)."

ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ಎರಡು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಬಾಲಕರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ನುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 57 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆ ಕೂಡ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನು ವಾಗಲೇ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋ ಯಾರ ಅರ್ಜಿಯ ಮೇಲೋ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತಡೆ ಆರ್ಡರು ಬಂತು. ಆ ಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ರವರು ಅದನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ನೋಡಿ ಸ್ಥಳ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ವರದಿ ಕಳುಹಿಸಿದಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ವಿದ್ಯಾನಧಿವರೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಖುದ್ದಾಗಿ ಬಂದು ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿ ನುಮಾರು 6 ತಿಂಗಳ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ನುಮಾರು ಎರಡು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಕಳೆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿದೆ, ಪ್ರತಿಸಲವೂ ನಮೂದಿಸಿದಂತೆ ಈ ಸಾರಿಯೂ 52 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಗ್ರ್ಯಾಂಟಲ್ಲವೆ? ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಮಳವಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನವರು ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಕೆಲಸ ಈಡೇರಿತೆನ್ನುವಾಗ, ಕೈಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ, ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಯಾವುದೋ ಅರ್ಜಿ ಬಂದು ತಡೆ ಆರ್ಡರು ಬಂತು. ಹೀಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದು ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾದರೆ ಪ್ರಜೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಹಾಗೆ ನಡೆದರೆ ಹೇಗೆ? ಬೇಗ ಬೇಗ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ಇದೂಅಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ತಡವಾದರೆ ಅನಂತರ ಬೆಲೆಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಶೇಕಡ 20—30 ರಷ್ಟು ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ 57 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿರುವ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯಮೇಲೆ 2 ವರ್ಷಗಳು ನಿಧಾನವಾದರೆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಪುನಃ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮೊಬಲಗು ಬೇಕಾಗುವಂತೆ ರಿವೈಸ್ಡ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಹಣ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಭಯ ಕೂಡ ಇದೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಖೋತಾದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಮುದ್ರವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ, ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆನಹ ಕಳುಹಿಸಿತ್ತು, ಜವಾಬು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲೂ ಕೂಡ 26 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 57 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಡೆದಿದ್ದರೂ 26 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಜಾಗವನ್ನು ಆಕ್ಟೈರ್ ಮಾಡದೆ ಇರುವಾಗ, ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕ ಜನರ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಬಡಾವಣೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅವರ ಒಂದು ಕೊರಿಕೆ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಎರಡು ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ನಚಿವರು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಡೆ ಆರ್ಡರು ಏನಾಗಿದೆ, ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಡಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮವಿಲ್ಲ; ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಗ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಈ ವರ್ಷವೇ ಖರ್ಚಾಗಿ ಮಳವಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಖೋತಾ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವಿಚಾರವಲ್ಲ ವಿಳಂಬವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸ್ವೆಟು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ